

129

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 marca 1947 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 dekretu z dnia 19 listopada 1946 r. o zmianie dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 381) ogłaszam w załączeniu jednolity tekst dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 187) i dekretem z dnia 19 listopada 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 381) i z zastosowaniem nowej numeracji artykułów i ustępów.

Podany w załączniku do obwieszczenia niniejszego jednolity tekst dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 listopada 1946 r., nie obejmuje przepisów:

- 1) art. 2 dekretu z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 187), którego brzmienie z uwzględnieniem zmian wprowadzonych dekretem z dnia 19 listopada 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 381) jest następujące:

„Art. 2. (1) Przepisy dekretu niniejszego stosuje się do wynagrodzeń wypłacanych od dnia 1 lipca 1946 r. bez względu na czas, za jaki przypadają.

(3) Przy wypłacie wynagrodzeń nieperiodycznych (art. 12 ust. 8) za okres lipiec - październik 1946 r. za podstawę do obliczenia podatku według skali art. 11 w brzmieniu nadanym przepisami niniejszego dekretu przyjmuje się wysokość wynagrodzenia wypłaconego od początku roku, zaś odliczeniu od sumy przypadającego podatku podlega podatek pobrany od początku roku na zasadzie przepisów w tym okresie obowiązujących.

(4) W przypadkach, gdy po dniu wejścia w życie dekretu niniejszego wypłacone zostanie wyrównanie wynagrodzenia za okres poprzedzający dzień 1 lipca 1946 r., za podstawę do obliczenia podatku według skali art. 11 w brzmieniu nadanym przepisami niniejszego dekretu przyjmuje się wysokość poprzednio wypłaconego wynagrodzenia łącznie z bieżąco wypłaconym wyrównaniem, zaś odliczeniu od sumy przypadającego podatku podlega po

datek poprzednio pobrany na zasadzie przepisów w tym okresie obowiązujących.”;

2) art. 3 dekretu z dnia 19 listopada 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 381), którego brzmienie jest następujące:

„Art. 3. 1. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się do wynagrodzeń wypłacanych od dnia 1 listopada 1946 r. bez względu na czas, za jaki przypadają.

2. Przy wypłacie wynagrodzeń nieperiodycznych (art. 12 ust. 5) za okres listopad - grudzień 1946 r. za podstawę do obliczenia podatku według skali art. 11 w brzmieniu nadanym przepisami niniejszego dekretu przyjmuje się wysokość wynagrodzenia wypłaconego od początku roku, zaś odliczeniu od sumy przypadającego podatku podlega podatek pobrany od początku roku na zasadzie przepisów w tym okresie obowiązujących z tym, że ewentualnie wynikająca z obliczenia nadwyżka nie podlega ani zarachowaniu ani też zwrotowi.

3. W przypadkach, gdy po dniu wejścia w życie niniejszego dekretu wypłacone zostanie wyrównanie wynagrodzenia za okres poprzedzający dzień 1 listopada 1946 r., za pod-

stawę do obliczania podatku według skali art. 11 w brzmieniu nadanym przepisami niniejszego dekretu przyjmuje się wysokość poprzednio wypłaconego wynagrodzenia łącznie z bieżąco wypłacanym wyrównaniem, zaś odliczeniu od sumy przypadającego podatku podlega podatek poprzednio pobrany na zasadzie przepisów w tym okresie obowiązujących z tym, że ewentualnie wynikająca z obliczenia nadwyżka nie podlega ani zarachowaniu, ani też zwrotowi.

4. Przy ustalaniu wysokości różnicy podatku w myśl art. 15, art. 16 zdanie drugie oraz różnicy od łącznych wynagrodzeń (art. 17) za rok kalendarzowy 1946 stosuje się zmiany wprowadzone przepisami niniejszego dekretu. Gdyby w wyniku obliczenia wskutek zastosowania tych przepisów powstała nadwyżka podatku zapłaconego w ciągu roku ponad podatek należny w myśl niniejszego dekretu, nadwyżka ta nie podlega ani zarachowaniu, ani też zwrotowi”.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Załącznik do obwieszczenia
Ministra Skarbu z dnia 12 marca
1947 r. (poz. 129).

DEKRET

z dnia 18 sierpnia 1945 r.

o podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Przedmiot opodatkowania.

Art. 1. (1) Podatkowi od wynagrodzeń podlegają wynagrodzenia za pracę, wypłacane na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Podatkowi od wynagrodzeń podlegają również wynagrodzenia za pracę, wypłacane na obszarze obcego państwa osobom, które posiadają miejsce zamieszkania lub miejsce pobytu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Pojęcie wynagrodzenia.

Art. 2. (1) Wynagrodzeniem jest wszelkiego rodzaju świadczenie w pieniądzu lub w naturze, otrzymywane przez pracownika z tytułu pełnionej przez niego pracy zarówno w czasie trwania stosunku służbowego lub

stosunku umownego o pracę, jak i po jego ustaniu.

(2) Do kategorii wymienionych w ustępie poprzedzającym wynagrodzeń zalicza się również wszelkiego rodzaju świadczenia wypłacane osobom, należącym do składu zarządów, rad, komitetów nadzorczych i komisji rewizyjnych osób prawnych.

(3) Wartość pieniężną świadczeń w naturze szacuje się na podstawie cen wolnego rynku. W przypadku udzielania tych świadczeń w formie odpłatnej doliczeniu do wynagrodzenia podlega różnica między ceną wolnego rynku a ceną zapłaconą przez podatnika.

(4) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrem Przemysłu po zasięgnięciu opinii Komisji Centralnej Związków Zawodowych może na każdy rok kalendarzowy ustalać odmiennie od zasady określonej w ust. (3) dla wszystkich lub niektórych kategorii podatników wartość pieniężną świadczeń w naturze w postaci: wyżywienia, mieszkania służbowego, światła, opału, węgla i użytkowania roli oraz wartość pieniężną ordynarii wydawanych w grani-

cach norm układu zbiorowego pracy pracownikom, zatrudnionym w gospodarstwach rolnych w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym.

(5) Wysokość cen wolnego rynku ustalają dyrektorzy izb skarbowych co najmniej raz na pół roku w miesiącu czerwcu i grudniu na następne półrocze, posilując się przeciętnymi cenami wolnego rynku w sprzedaży spożywcom. Ceny te mogą być ustalane bądź jednolicie dla całego okręgu izby skarbowej, bądź też odmiennie dla poszczególnych jego części.

(6) Upoważnia się Ministra Skarbu do wprowadzenia ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze przy zastosowaniu przepisów ust. (3) i (4). Ryczałty te mogą być ustalane jednolicie dla całego Państwa lub okręgów izb skarbowych bądź ich części, a także dla pracowników poszczególnych kategorii płatników lub oddzielnych zakładów pracy. Uprawnienie to może Minister Skarbu przenieść na dyrektorów izb skarbowych.

Osoby obowiązane do opłacania podatku.

Art. 3. (1) Do opłacania podatku od wynagrodzeń obowiązane są osoby fizyczne bez względu na miejsce zamieszkania lub miejsce pobytu, jeżeli wynagrodzenie za pracę wypłacane im jest na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Do opłacania podatku od wynagrodzeń obowiązane są również te osoby fizyczne, którym wynagrodzenie za pracę wypłacane jest za granicą, jeżeli posiadają miejsce zamieszkania lub miejsce pobytu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Zwolnienia podmiotowe.

Art. 4. Zwolnieni od obowiązku podatkowego są:

- 1) uwierzytelnieni przy Rządzie Rzeczypospolitej zastępcy obcych państw oraz przydani im urzędnicy i osoby, pozostające u nich w służbie, jeżeli są cudzoziemcami;
- 2) inne osoby, którym na podstawie układów międzypaństwowych lub według zasad prawa międzynarodowego służy przywilej zwolnienia od tego podatku.

Zwolnienia przedmiotowe.

Art. 5. (1) Podatkowi nie podlegają:

- 1) zapomogi i odszkodowania pośmiertne dla rodzin po zmarłych wojskowych i urzędnikach państwowych;
- 2) renty i zapomogi pobierane przez inwalidów wojennych i wojskowych oraz inwalidzkie renty skapitalizowane;
- 3) pensje pobierane przez weteranów powstań na mocy obowiązujących ustaw;
- 4) płacę i dodatki wypłacane przez Skarb Państwa w związku z odznaczeniami wojennymi, odniesionymi ranami itp.;
- 5) żołd wypłacany szeregowym Wojsk Polskich w służbie czynnej łącznie ze wszystkimi dodatkami;
- 6) skapitalizowane renty, wypłacane z funduszy Państwa lub zakładów ubezpieczeń społecznych;
- 7) odszkodowania za utratę życia lub zdrowia w związku z pełnioną pracą;
- 8) opieka lecznicza, szpitalna, sanatoryjna oraz wartość bezpłatnie wydawanych lekarstw;
- 9) wartość munduru służbowego lub odszkodowanie w gotówce za używanie munduru własnego;
- 10) zasiłki chorobowe oraz zasiłki rodzinne wypłacane przez instytucje ubezpieczeń społecznych;
- 11) zapomogi dla zarejestrowanych bezrobotnych wypłacane z kas publicznych;
- 12) zwroty kosztów służbowych, kosztów podróży oraz diety wypłacane osobom zatrudnionym w służbie publicznej;
- 13) kwoty wypłacane osobom zatrudnionym nie w służbie publicznej na koszty podróży (koszt przejazdu, diety), jeżeli nie przekraczają one faktycznych wydatków pracownika albo nie są wyższe od ustalonych przepisami układu zbiorowego pracy dla danego zawodu;
- 14) koszty biletu na przejazd środkami masowej lokomocji (pociągi, tramwaje, autobusy) od miejsca zamieszkania do miejsca pracy i z powrotem, jeżeli te koszty

nie są zwracane przez pracodawcę poza wynagrodzeniem;

- 15) odszkodowania za używane przez pracownika własne narzędzia pracy (amortyzacja);
- 16) jednorazowe zapomogi ślubne, porodowe i pogrzebowe do wysokości 3.000 zł, jeżeli są udzielane w okresie sześciu tygodni przed lub po zdarzeniu;
- 17) dary pieniężne i w naturze do wysokości 6.000 zł z tytułu co najmniej 25-letniego okresu trwania pracy;
- 18) stypendia, faktycznie poniesione opłaty szkolne, zwracane przez pracodawcę na podstawie przepisów układu zbiorowego pracy, zasiłki na cele naukowe, nagrody uzyskane na konkursach, nagrody za wynalazki itp;
- 19) wynagrodzenia nie przekraczające w stosunku rocznym 72.000 zł, chyba że dekret niniejszy stanowi inaczej;
- 20) inne wynagrodzenia zwolnione od podatku na mocy specjalnych ustaw.

(2) Ilekroć w innych przepisach prawnych jest mowa o państwowym podatku dochodowym od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, należy przez podatek ten rozumieć podatek od wynagrodzeń.

(3) Upoważnia się Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej do zwolnienia od podatku innych kategorii wynagrodzeń w granicach słuszności gospodarczej.

Art. 6. Wynagrodzenia wypłacane z funduszy obcego państwa, obcych związków samorządowych oraz z innych tego rodzaju funduszy publicznych wyłącza się od opodatkowania, jeżeli będzie udowodnione, że podlegają tam podatkowi tego samego rodzaju i jeżeli właściwe obce państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych przychodów ze źródeł położonych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Powstanie obowiązku podatkowego.

Art. 7. (1) Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wypłacenia wynagrodzenia i jest niezależny od tego, czy wynagrodzenie zostało wypłacone za czasokres bieżący, przeszły lub przyszły.

(2) Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy, w którym powstał obowiązek podatkowy.

Wygaśnięcie obowiązku podatkowego.

Art. 8. Obowiązek podatkowy wygasa z chwilą śmierci podatnika, jak również z chwilą rozwiązania stosunku, uzasadniającego wypłatę wynagrodzenia, jednak dopiero po dokonaniu całkowitego rozrachunku i wypłaceniu reszty należności z wygasłego stosunku.

Zniżki i zwolnienia rodzinne.

Art. 9. (1) Jeżeli podatnik ma na utrzymaniu więcej niż dwoje dzieci, podatek obniża się o 25%, jeżeli ma więcej niż czworo dzieci, podatek obniża się o 50%. Całkowite zwolnienie od podatku następuje wówczas, gdy podatnik ma więcej niż sześcioro dzieci na utrzymaniu.

(2) Zniżka, o której mowa w ust. (1), odnosi się tylko do tych podatników, których wynagrodzenie nie przekracza 240.000 zł w stosunku rocznym i którzy w okresie wypłaty wynagrodzenia nie są podatnikami w podatku dochodowym. W przypadku, gdy mąż jest podatnikiem w podatku dochodowym albo gdy oboje ze współmałżonków pobierają wynagrodzenie, żonie zniżka nie przysługuje z wyjątkiem przypadku, gdy wynagrodzenie męża jest zwolnione od podatku na mocy art. 5 ust. (1) pkt 20).

(3) Za dzieci uważa się dzieci z małżeństwa, pozamałżeńskie, przysposobione i pasierbów do lat 18, jeżeli nie są podatnikami w podatku dochodowym lub w podatku od wynagrodzeń.

(4) Ta sama zniżka przysługuje również na dzieci starsze do ukończonych 24 lat życia, jeżeli pobierają one naukę lub odbywają praktykę zawodową i jeżeli nie są podatnikami w podatku dochodowym lub w podatku od wynagrodzeń.

(5) Jeżeli podatnikiem jest kobieta, będąca głową rodziny, ulga, o której mowa w ustępach poprzedzających, następuje: w rozmiarach 25% — gdy ma na utrzymaniu więcej niż jedno dziecko, w rozmiarach 50% — gdy ma na utrzymaniu więcej niż dwoje dzieci. Całkowite zwolnienie następuje, gdy ma na utrzymaniu więcej niż czworo dzieci.

Art. 10. (1) Podatek podwyższa się

- 1) o 20% dla podatników w wieku ponad 21 lat, nieżonatych lub niezamężnych, nie mających na utrzymaniu dzieci i pobiera-

jących wynagrodzenie ponad 120.000 zł rocznie;

- 2) o 10% dla podatników żonaty lub zamężnych od lat przeszło dwóch, lecz nie mających na utrzymaniu dzieci, jeżeli podatnicy ci pobierają wynagrodzenie ponad 160.000 zł rocznie.

(2) Przepisu ust. (1) nie stosuje się, gdy osoby wymienione w tym ustępie miały na utrzymaniu dzieci co najmniej przez okres 10 lat.

Wysokość i sposób pobierania podatku.

Art. 11. (1) Podatek wymierza się według następującej skali:

Stopień wyna- gro- dzenia	Wysokość wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych		Stopa procentowa podatku %
	ponad	do	
1	72.000	80.000	1
2	80.000	90.000	1,5
3	90.000	100.000	2
4	100.000	110.000	2,5
5	110.000	120.000	3
6	120.000	130.000	3,5
7	130.000	140.000	4
8	140.000	150.000	5
9	150.000	170.000	6
10	170.000	190.000	7
11	190.000	210.000	8
12	210.000	230.000	9
13	230.000	250.000	10
14	250.000	300.000	11
15	300.000	350.000	13
16	350.000	400.000	15
17	400.000	450.000	17
18	450.000	500.000	19
19	500.000	600.000	21

(2) Przy wynagrodzeniach przekraczających w stosunku rocznym kwotę 600.000 zł, a nie przewyższających 1.200.000 zł podatek wynosi 21% od 600.000 zł i oprócz tego 40% kwoty wynagrodzenia stanowiącego nadwyżkę ponad 600.000 zł.

(3) Przy wynagrodzeniach przekraczających w stosunku rocznym kwotę 1.200.000 zł podatek wynosi 21% od 600.000 zł i oprócz tego 50% kwoty wynagrodzenia stanowiącego nadwyżkę ponad 600.000 zł.

(4) Podstawę do ustalenia stopy procentowej podatku stanowi wynagrodzenie obliczone w stosunku rocznym.

(5) Dla ustalenia stopy procentowej i obliczenia podatku wynagrodzenie zaokrągla się

do pełnych dziesiątków złotych w dół, sumę podatku zaś do pełnych złotych, odrzucając końcówki wyrażone w groszach.

Art. 12. (1) Podatek od wynagrodzeń, wypłacanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, pobiera się drogą potrącania od wypłacanego wynagrodzenia kwoty należnego podatku według skali art. 11.

(2) Do potrącania kwoty należnego podatku obowiązani są pracodawcy (władze, urzędy, instytucje, przedsiębiorstwa i w ogóle wszyscy pracodawcy, wypłacający wszelkiego rodzaju wynagrodzenia) przy każdej wypłacie wynagrodzenia.

(3) Jeżeli pracodawca nie potrąca należnego podatku, lecz ponosi go z własnych funduszy, obowiązany jest przyjąć za podstawę do ustalenia stopy procentowej i obliczenia podatku taką kwotę, aby — po potrąceniu od tej kwoty należnego podatku — pozostała różnica wyrażała sumę przypadającą pracownikowi do wypłaty. Zasada powyższa ma zastosowanie, gdy wynagrodzenie przekracza 180.000 zł w stosunku rocznym.

(4) W celu obliczenia podatku przy wypłacie wynagrodzenia nieperiodycznego (jednorazowego) dolicza się je wraz z poprzednio wypłaconymi w danym roku podatkowym wynagrodzeniami nieperiodycznymi do obliczonej w stosunku rocznym sumy ostatniego periodycznego wynagrodzenia i ustaloną w ten sposób stopę procentową stosuje się do bieżąco wypłacanego wynagrodzenia nieperiodycznego.

(5) W stosunku do osób, które wynagrodzeń periodycznych nie otrzymują, podstawę do ustalenia stopy procentowej podatku stanowi kwota wypłaconego wynagrodzenia. W przypadku powtarzających się w ciągu roku wypłat nieperiodycznych należy dodać do kwoty bieżąco wypłacanej sumę wypłat już dokonanych i na podstawie łącznej sumy ustalić stopę procentową i obliczyć podatek. Od tak ustalonej kwoty podatku potrąca się podatek uprzednio już pobrany, a pozostała różnica stanowi podatek przypadający bieżąco do potrącenia.

(6) Podatek należy potrącić w ten sposób, aby z wynagrodzenia wyższego stopnia po pobraniu podatku nie pozostało mniej, niż zostaje z najwyższego wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku na ten stopień przypadającego.

Art. 13. (1) Pracodawca, wypłacający poszczególnemu pracownikowi wynagrodzenie

w sumie nie przekraczającej 100.000 zł w stosunku rocznym, obowiązany jest, oprócz potrąconego pracownikowi podatku w myśl art. 11, uiścić z własnych funduszków dodatkową opłatę według następującej skali:

Stopień wynagro- dzenia	Wysokość wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym w złotych		Roczna suma dodat- kowej opłaty w złotych
	ponad	do	
1.	—	72.000	2.400
2	72.000	80.000	1.500
3	80.000	90.000	900
4	90.000	100.000	240

(2) Od dodatkowej opłaty (ust. 1) wolny jest płatnik, jeżeli nim jest Państwo, związek samorządowy, instytucja ubezpieczeń społecznych, związek zawodowy robotników lub pracowników albo zakład, będący pod zarządem Państwa bądź związku samorządowego.

(3) Upoważnia się Ministra Skarbu do całkowitego zwalniania od opłat dodatkowych oraz do obniżania stawek tych opłat dla poszczególnych okręgów wymiarowych i kategorii podatników.

(4) Dla ustalenia kwoty należnej dodatkowej opłaty wynagrodzenie zaokrągla się do pełnych dziesiątków złotych w górę, sumę zaś dodatkowej opłaty do pełnych złotych, odrzucając końcówki wyrażone w groszach.

Art. 14. Kwoty należnego podatku, potrącone przez pracodawcę przy wypłacie wynagrodzenia (art. 11 i 12) lub ponoszone przez pracodawcę z własnych funduszków (art. 12 ust. 3), jak również kwoty dodatkowych opłat (art. 13) pracodawca jest obowiązany wpłacić do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie 7 dni po upływie miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiła wypłata wynagrodzenia, z dołączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według przepisanego wzoru, lub też odpisu listy płacy, zawierającej dane niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Art. 15. (1) Pracodawca, wypłacający osobie u niego zatrudnionej dwa lub więcej wynagrodzeń, obowiązany jest, jeżeli łączna suma tych wynagrodzeń w danym roku podatkowym przekracza 72.000 zł, obliczyć podatek, przyjmując za podstawę łączną sumę tych wynagrodzeń.

(2) Jeżeli obliczony w ten sposób podatek przekroczy kwotę podatku potrąconego w myśl art. 11, różnicę należy potrącić dodatkowo najpóźniej przy ostatniej wypłacie wynagrodzenia w danym roku podatkowym i wpłacić do kasy urzędu skarbowego w terminie do 7

dnia następnego miesiąca po dokonaniu ostatniej wypłaty.

Art. 16. Osoby, pobierające wynagrodzenia na obszarze obcego państwa, a zamieszkałe na terenie Rzeczypospolitej Polskiej (art. 1 ust. 2) obowiązane są obliczać należny podatek według przepisów art. 11 i 12 niniejszego dekretu i wpłacać do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie 7 dni po upływie miesiąca, w którym otrzymały wynagrodzenie. Po upływie roku osoby te są obowiązane obliczyć i wpłacić należny podatek zgodnie z przepisami art. 15 ust. (2).

Opodatkowanie łącznych wynagrodzeń.

Art. 17. (1) Osoby, które otrzymują wynagrodzenie od różnych pracodawców, obowiązane są po upływie roku kalendarzowego uiścić tytułem podatku od wynagrodzeń różnicę między należnością podatku od łącznego rocznego wynagrodzenia według skali art. 11 a kwotą potrąconą w trybie art. 12 tytułem podatku w ciągu ubiegłego roku.

(2) Kwoty przypadające z powyższego tytułu do zapłaty powinny być przez wymienione wyżej osoby obliczone i wpłacone do kasy właściwego urzędu skarbowego w terminie do dnia 15 stycznia następnego roku. Równocześnie z wpłatą należy złożyć w urzędzie skarbowym obliczenie różnicy, sporządzone na przepisany formularz.

(3) Podatek należy obliczyć w ten sposób, aby z wynagrodzenia wyższego stopnia, po potrąceniu podatku, nie pozostało mniej, niż zostaje z najwyższego wynagrodzenia bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku na ten stopień przypadającego.

Przepisy karne.

Art. 18. Do przestępstw z zakresu podatku od wynagrodzeń stosuje się odpowiednio przepisy części IV ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

Przepisy końcowe.

Art. 19. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 20. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1945 r.

(2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą przepisy artykułów 20 i 41 — 45 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) wraz z późniejszymi zmianami.